

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

צמא מים פ"ד מה"ל
עדות כלכלה דאמרי
עשין קמ"ט ע"פ ח"מ
סמ"ל ס"ג ע"ד

ק"ב מ"ח ע"פ ח"מ
אמרי ב"ה ע"פ ח"מ
כ"ג ע"פ ח"מ ע"פ ח"מ
ל"ט ע"פ ח"מ ע"פ ח"מ
ס"ג ע"פ ח"מ ע"פ ח"מ

תתנחל
ו' ב' כ"ג ע"פ ח"מ
כ"ג ע"פ ח"מ ע"פ ח"מ
כ"ג ע"פ ח"מ ע"פ ח"מ
כ"ג ע"פ ח"מ ע"פ ח"מ

אמרי
א"י ע"פ ח"מ ע"פ ח"מ
א"י ע"פ ח"מ ע"פ ח"מ
א"י ע"פ ח"מ ע"פ ח"מ
א"י ע"פ ח"מ ע"פ ח"מ

ואמרינה - ואל"ת ולמחן דחייס לזילתא דבי דינא היכי
אסקוהו כיון דאחתינה מחמת הקול וליכא
למימר דליכא זילתא דבי דינא אלא היכא שארדוהו שתי פעמים
כדמוכח בחוקת דבתיס (ב"ב דף נב.) וי"ל דליכא זילתא דבי דינא
אלא היכא שארדוהו ע"י עדות אבל
בהרדה ש"י הקול ליכא זילתא
דב"ד וע"ז דלמרינן (גיטין דף פא-)
גבי גרושה לכהן דלא מבטלים קלא
היינו משום דאית ליה תקנתא אבל
הכא דאי לא מסקינן ליה לעולם פסול
מבטלינן "אי נמי בדרומה דרבנן
הקילו: **אנן** אחתינן ליה אן
מסקינן ליה פ"י בקונטרס אע"ג
דתיי ודתיי וניהו אוקי תרי להדי תרי
ואוקי גברא אחוקתיה וקשה לר"י
דבפרק האומר בקדושין (דף סו. וס) וס'
קאמר גבי ינאי היכי דמי אלימא
דתיי אמרי אשתבאי ודתיי אמרי לא
אשתבאי מאי חזית דמכמת אחי
פירוש אחי דלמרו לא אשתבאי סמוך
אחי ואמרי קאמר ויבוקש הדבר ולא
נמלא והסם פ"י בקונטרס דלא אמרי
אוקי תרי כהדי תרי ואוקי גברא
אחוקתיה דהא לא בלו להעיד על אמו
אלא על ינאי ולו לא היה חוקת
כשרות ואין נראה לר"י דחוקת האם
מהינא גם ינאי כדמשמע הכא
ואמרינן נמי לעיל בפ"ק (דף יג. וס)
לדברי המכשיר בה מכשיר בבתה
ואפילו מתן דפסל בבתה היינו משום
דמעשה ע"ז נמי גבי זנות וגם אין לומר
כמו שזכרנו ר"ח דליכא למימר דהא
אוקמינן אחוקתה לפי שכל הגשים היו
בחוקת שביות דא"כ היכי מייטי
מינה רחיה על אשמו שזינתה בעד
אחד דשאני הסם דכל הגשים בחוקת
שביות אבל אשמו וינתה היא בחוקת
היתר ונראה לר"י דתרי ותרי ספקיה
דרבנן הוא ומרבנן החמירו דלא
מוקמינן לה אחוקתה והכא בדרומה
דרבנן הקילו ובפרק בכל מערבין (שירויין דף נה.) ספק הרי זה חמר גמל דברי ר"מ ומוקי לה" רבה ורב
יוסף בשתי כתי עדים הא דלא מוקמינן לה אחוקתה דלא נעמלח אע"ג דתרומה בזמן הזה דרבנן היינו משום דערובי תחומין דאורייתא
לר"מ אי נמי שאני הסם דליכא ריעותא דרבי נעמלח לפיכך ולא אמרינן השתא הוא דאשמו אע"ג דב"י מקוה אמרינן השתא הוא
דחסר ואתאי (נדף דף ב:) הכא דליכא שתי כתי עדים לא אמרינן השתא הוא דאשמו וזשנים אומרים לא מה
דלמרינן לעיל (דף כב:) לא תלא ולא מוקמינן לה אחוקתה אשת איש היינו משום דחוקה דאשה דייקא ומנכסא מרעה לה לחוקת אשת
איש אע"ג דבשנים אומרים מה אמרינן בבהא רבה (נעמלח סו.) דמותרת לחזור לו וכיון דליכא חומר'א בסוף אל מ"מ הכא כיון
דמכשין זה את זה איכא חומר'א ובשנים אומרים נגמרה וזשנים אומרים לא נגמרה דלמרינן נמי לא תלא אע"ג דלא דייקא וליכא נמי
חוקה דליון האשה מעויה פניה דשלא בפני בעלה מעויה וכו"ס היכא דמסייעין לה עדים ויש לומר דמכל מקום דייקא לפי שיראה שיומו
עויה או יפסלו אותם בגזלנותא ובהאשאה רבה (ס"ג ע"פ ח"מ) גבי צעו מיניה מרב ששת עד אחד ביבמה מהו כו' אמר להו תנימיה אמרו
לה מת בקך וחמר כך מת בעלך ונתייבמה וחמ"כ אמרו לה חילוף הדברים תלא והולך רשאון והאחרון ממור היכי דמי אלימא תרי
ותרי מאי חזית דמכמת אחי דאסרי ליבס סמוך אחי דשרו לה וקשה דמאי פריך והא אית לן לאוקמי אחוקתה דאסורה ליבס שמת בעלה
תחלה דלמרינן בפרק ארבעה אחין (ס"ג ע"פ ח"מ) גבי נפל ביות עליו ועל בת אחיו כו' ועוד כיון דדיקא דירה לענין דמרעה ליה
לאסורה דלמרינן גבי ינאי והסם לא דייקא כדלמרינן הסם וזמנין דרמחא ליה ליבס וי"ל דמ"מ מהי דיוקא דירה לענין דמרעה ליה
לחוקת איכור ליבס והוא דפריך נמי הסם כו' ועוד ממור ספק ממור הוא אע"ג דבחוקת איכור ליבס היא מ"מ לא הוה ממור דלוי דמרי
דיוקא דירה דפרשין ועוד כיון דתרי ותרי ספקיה דרבנן אין לנו להעמידה על חוקתה ולהתירו במזמרת ורבינו יצחק בר ברוך פ"י דלא
אמרינן בכל הני אוקמא אחוקתה לפי שהשנים שמוילאים אותו מחוקתו של היתר הם מעידים תחלה ומיד כשהעידו ילא מחוקתו ע"י עדותן
ותו לא אמרינן אוקמא אחוקתה ולהכי פריך לעיל מאי שאל רישא ומאי שאל סיפא דשנים שאומרים נקדשה העידו תחלה ובשנים אומרים
נגמרה אע"פ שהם העידו תחלה מ"מ היתה בחוקת אשת איש וכן היא דהאשה רבה ודינאי שנים המויליין אותו מחוקתו בלו תחלה
ואין נראה לרבינו יצחק דהא הכא בשמעתין מוקמינן ליה אחוקתה אע"ג דכבר פסלוהו השנים והאילוהו מחוקתו ואין סברא שיעיל מה
שעד אחד המכשיר העיד קודם (ועוד דרב קשי ששמו דב"י למימר דאפילו אחו שיהיה לבסוף דמסקינן ליה ע"י ידי ממון מותרת
לבעלה - נראה דמותרת אפילו לבעלה כהן דלא חיישינן דב"י לנוכחא תמסו דמרתיה דאפילו תמסו ממונס ולא ליה לבעויה וכו' מוכח בגמרא
דקאמר לה שני אלא שיד ישראל תקיפה על העובדי כוכבים אבל יד העובדי כוכבים אפילו על עמלק וכו' ממונס מותרת
ועל כרחן היינו לכהונה מדקאמרי ק"ה אן נמי תנינא מההיא דריתקוה בני משפחה והא לא שייך אלא לכהונה דבישראל לא שייך
וריתקוה בני משפחה דלינה אסורה אלא לבעלה ועוד ראייה דתנן בפ"י שני דמסכת ע"ו (דף כג.) אין מעמידין בהמה בפונדקאות של
עובדי כוכבים מפני שחשדים על הרביעה ורמינהו לוקחין מהן בהמה לקרבן לא קשיא הא לכתחלה והא דייבד ומנא תימירא דשני בין
לכתחלה כו' דתנן לא תתייחד אשה עמהם מפני שחשדים על העריות ורמינהו האשה שנחבשה ע"י עובדי כוכבים ע"י ממון מותרת
לבעלה אלא ש"מ שני בין לן לכתחלה לדיבדד משמע דאין לחוש כלל שבעלה דהן מותרת לבעלה ישראל קאמר דלא חיישינן שמה נתרלח
אבל לבעלה *כהן אסורה דחיישינן שמה נאכסה א"כ לא הוה מייטי ע"י יד נפשות אסורה לבעלה - היינו אפילו לבעלה ישראל
דחיישינן שמה נתרלח כדילמא חן שלא יהרגנה דאי לבעלה כהן קאמר ואסורה שמה נאכסה א"כ הוה ליה למימר אסורה לכהונה אלא
ודאי אפילו לבעלה ישראל אסורה ואל"ת לנועות לשתרו דקודם לכן מסרין נפשייהו כדמשמע בריש מילתיהו (דף ג:) גבי כל הנשאת
ברביעי חיבעל להשר תחלה ונריך לומר דהכא חיישינן על כל אחת שמה אינה לנועה ואפילו נראית לנועה שמה אינה :

ואמרינה ואתו בי תרי ואמרי בן גרושה וכן
חלוצה הוא ואחתינה ואתא עד אחד ואמר
"ידענא ביה דכהן הוא" ודכולי עלמא מצטרפין
לעדות **הכא** במיחש לזילתא דבי דינא
קמיפלאי: **תנא** קמא סבר כיון דאחתינה לא
מסקינן ליה חיישינן לזילתא דבי דינא
ורשב"ג סבר אנן אחתינן ליה ואנן מסקינן
ליה ולזילתא דבי דינא לא חיישינן מתקופ
לה רב איש אי הכי אמרי תרי ותיי נמי ארא
אמר רב אשי במצטרפין לעדות קמיפלאי
*ובפלוגתא דרבי תנאי דתניא **אין** עדותן
מצטרפת עד שיראו שניהם כאחד ר' יהושע
בן קרחא אמר "אפי' בזה אחר והלואין עדותן
מתקימת בב"ד ע"י שיעורו שניהם כאחד ר'
נתן ואמר "שומעין דבריו של זה היום
ובשבתא חבירו למחר שומעין דבריו:
מתני' *האשה שנחבשה בידי עובדי
כוכבים: **על ידי** ממון מותרת לבעלה **על ידי**
נפשות אסורה לבעלה: **גמ'** אמר רב
שמואל בר רב יצחק אמר רב "לא שנו
אלא שיד ישראל תקיפה על עובדי כוכבים
אבל יד עובדי כוכבים תקיפה על עצמן
אפילו על ידי ממון אסורה לבעלה
מתיר (רבא) *העיד דבי ינאי דכהן ור' זכריה
בן הקצב על בתי ישראל שהורהנה באשקלון
וריתקה בני משפחה **ועדיה** מעידים
אותה שלא נסחרה-ישאל נטמאה ואמרו
להם חכמים: **אם** אתם מאמינים שהורהנה האמינו שלא נסחרה-ישאל
נטמאה, **ואם אי** אתם מאמינים שלא נסחרה וישאל נטמאה אל האמינו
שחברתנהו **והא** אשקלון דיד עובדי כוכבים תקיפה על עצמן וקתני
הורהנה

ואמרינה - דמקום קול הי חד מהימן: ודכולי עלמא - בין לר'
אלעזר בין לר"ם: **מצטרפין** - שני עדים המעידים זה שלא בפני זה
בשאר עדות: **נפשיהו לזילתא דבי דינא** - שארדוהו ע"י פטמים
ועכשיו יעלוהו ויבטלו דבריהם והיינו דקאמר ל' אלעזר דמאחר
שארדוהו ע"י העוררין אין מעלין
ע"פ עד זה השני אע"פ שיש ללרפו
עם האחר: **ואנן** מסקינן ליה: ולי
קשיא תרי ודתיי ניהו אוקי תרי להדי
תרי ואוקמינן אחוקתה קמייתא
דלמרינן ע"פ עד הראשון שהוה
לאו עוררין הוא: **אפילו** כפי - אהו
כהדי הדדי נמי בפעם שניה לרבי
אלעזר לא מסקינן ליה: עד שיראו
שניהם כאחד - את העדות לאפוקי
אחד אומר בפני הלוהו ואחד אומר
בפני אהו על עליו: **ואנן** עומין
מפקימין - להתקבל בב"ד ואפי' ראו
שניהם כאחד ופולגתא אחריתי היא
ולאו ר' יהושע בן קרחא קאמר לה
וכ"י אלעזר ורבן ששנו בפולגתא
דכ"י נפטרבנן פלגי **מתני'** ע"י
ממון מותרת לבעלה. דמרתיה להפסיד
ממון ואין מפקרין אותה: ע"י *
נפשות - נפשות ידונו למות: **אסורה**
לבעלה - והואיל ונהגין בה הפקר
חוששין שמה נתרלח בזה מהן:
גמ' לא שנו - דע"י ממון מותרת
לבעלה: אלא שיד ישראל תקיפה על
העובדי כוכבים - ויראים לעשות אלא
כדן שמה יפסידו ממונס: שפורסנה -
כתמסכה: ועדיה - אוקן שהעידו
שהורהנה: **ופא** אשקלון - דארין
פלגתים היא ועוד כבר גלו ישראל:
הורהנה

תוספות ר"ד
דכתיב הוא ואמרי פ"י
דע"י נאמן להכחיש את
הקול. ואמר בי תרי
עורריו ואמר בן גרושה
וערריו הוא ואחתינה.
ואמר ע"י ואמר ידענא
ב"ד דכהן הוא ר"א סבר
הכא כיון דאחתינה עוררין
תרי דפסלו ליה אין
מעלין לכהונה ע"י פ"י
שמשירו ואפי' דאיכא
ע"י קמא שחבשו
כיון שלא העידו יחד
בב"ד אין מצטרפין
ורשב"ג סבר אע"פ שיש
עוררין מעלין ע"י
ע"י זה שחבשו
שמצטרפין אותו עם
הראשון ואמרי אוקי
תרי לכהן תרי ואוקי
גברא אחוקתיה. וי'
קשיא והא אסורה לעיל
דבתרי ותרי דהוא ספק
תורה לא אוקי גברא
אחוקתיה יש לתרץ
ודאי באיסור תורה
אמרינן הכי והכא
בתרומה דרבנן והכי
מוקי' להקלמן בשלתי
פירוקן והלכך מקילין
בה ואמרי אוקי תרי
לכהן תרי ואוקי גברא
אחוקתיה ובפולגתא
הנניא. אי עדות
מצטרפין עד שיראו
שניהם כאחד (דברי ר"א)
ר"י [בן קרחא] אמר
אפילו בזה אחי פ"י
לאפוקי ר"א בפני הלוהו
ואפילו תורה לו שמה
שיראה זה וזה זה.
ואה"ל דבמנהגו מסוהו
לא תק' לא מצטרפי'
ולר"י מצטרפו: ואין
עדותן מתקימת בב"ד עד
שיעורו שניהם כאחד
ר"י אומר שומעין דבריו
של זה היום ולכשבו
חבירו למחר שומעין
דבריו ואפי' ר"א ח"כ
ורשב"ג כ"ג וק"י
דהלכה כ"י [בן קרחא]
שעורו משפחה אע"פ
שלא ראו שניהם כאחד.
וה"ל נמי כ"ג שעדותן
מתקימת בב"ד ואף על
פי שלא העידו כאחד:
מתני' *האשה שנחבשה
בידי עובדי כוכבים ע"י
ממון מותרת לבעלה
על ידי נפשות אסורה. כ"י
שכבשה כרסו כל
כמות שבחובה פסולת.
ואם זה היה מתוך רוח
ואם זה היה עדים אפי'
ואם אפי' ששתתהו ינאי
נאמנו שאין אדם נאמן
ע"י עצמו א"י זכריה
בן הקצב דמיעת הוה
לא ויהי מתוך רוח
משנה שנכנס עובדי
כוכבים לירושלים ועדי
שיצאו א"י אין אדם נאמן
על ידי עצמו. פ"י באשת
כהן שראו באשת
ישראל אפילו ע"י
נפשות מותרת באגטה
היא ומסיפא בבהנות
רוחא נפי כבודת
הלך ע"י ממון מותרת
לבעלה דמרתיה דמא

ג"ז ע"פ ח"מ
סמ"ל ס"ג ע"ד
אמרי ב"ה ע"פ ח"מ
כ"ג ע"פ ח"מ ע"פ ח"מ
כ"ג ע"פ ח"מ ע"פ ח"מ
כ"ג ע"פ ח"מ ע"פ ח"מ

ג"ז ע"פ ח"מ

עדות ס"מ מ"ג

[ואומר רישא דרב אשי
נמי מוקי לה כהנה ע"י
אחד המכשיר קודם שנים
הפסולים אבל בזהו שנים
הפסולים תהא אחרי
בלו שנים המכשירים בזה
אמר זה לא בני לאוקמי
דלא לא היו קרי מתמיני
ע"פ עד אחד דכיון דאחי
עד אחד אין משת דבריו
עד שגא האמר. מ"י
ויוסף רישא לבעלה אב
סיפא ונמי מ"י קמ'
לבעלה אב מתני' מ"י]

הוא אב ע"י נפשות דלא מירתתי אסור לה. והנראה פ"י
הוא אב ע"י נפשות אדם לשתבו אסורין ואחובין ל' לשתבו. אי אע"פ
הוא אב ע"י נפשות אדם לשתבו אסורין ואחובין ל' לשתבו. אי אע"פ
הוא אב ע"י נפשות אדם לשתבו אסורין ואחובין ל' לשתבו. אי אע"פ